

dele, ubenævnte Varer. Delvis Værditold har vi paa saa vigtige Varer som Fiskenet, Handsker og Fodtøj.

Jeg tror som sagt, at skal der være Tale om at skabe et Toldsystem, der nogenlunde kan følge med Prisforholdene og i nogen Grad kan opretholde den Beskyttelse, der er tiltænkt et Erhverv, den Gang Toldloven blev givet, kan det i alt Fald her i Landet ikke ske ved yderligere *Forandringer* af Vægttoldsatserne, men det maa ske ved en *Ændring* af Toldsystemet. Fiskalt har Systemet ogsaa sin iøjnefaldende Fordel. Den Hovedfordel har det for Statskassen, at Indtægten af denne vigtige Skattekilde gaar op eller gaar ned med Prisniveauet, og ved et højt Prisniveau vil jo Statskassen have Brug for store Indtægter, ved et lavt Prisniveau kan man nøjes med mindre, Toldskatten vil ved dette System gaa automatisk op eller ned, efter som Forholdene stiller sig.

Naar der nu bliver Spørgsmaal om, hvorledes Værditoldprincippet er anvendt her, maa det siges, at dets Anvendelse er Regelen, men at der dog fra dette Princip Gennemførelse her i Forslaget ikke er ganske faa Undtagelser. Der er en Række af Varer, ved hvilke Vægttoldsystemet er foreslaaet opretholdt af Hensyn til Kreditoplægssystemet, fordi disse Varer blandes, medens de henligger paa Kreditoplægget, hvorfor en Anvendelse af Værditoldsystemet her ikke vel lader sig iværksætte; det er saadanne Varer som Vin og Krydderier. Der er endvidere en Del Varer, ved hvilke det ogsaa kan være ønskeligt af Kreditoplægshensyn at bevare Vægttolden og mindre ønskeligt at faa Værditolden indført, saaledes f. Eks. Varer af forholdsvis ensartet Karakter som Kaffe, The, Sukker o. s. v. Dernæst de grovest forarbejdede Trævarer og Tømmer, idet det her vil være mest praktisk at bibeholde Fortoldning efter Rummaal. Endvidere er der en Række Varer, hvis Fortoldning hænger nøje sammen med de indenlandske Beskatningsformer, saaledes Tobak, Sukker og Spiritus, for disses Vedkommende har man ligeledes bibeholdt Vægttoldsystemet. Med Hensyn til Valget mellem at tage Værditolden eller at opretholde Vægttolden, da er dette naturligvis noget, der i ikke ringe Grad beror paa et Skøn, og jeg skal her som paa andre Omraader være villig til at forhandle, for saa vidt man paa et Punkt, hvor jeg har taget Vægttold, mulig kunde mene, at man bør gaa over til Værditold eller omvendt. Men jeg føler mig, som sagt, gan-

ske overbevist om, at et System, hvorved Tolden nogenlunde kommer til at følge Varens Værdi og de skiftende Konjunkturer, kun lader sig bygge op paa Grundlag af Værdien.

Med Hensyn til Toldsatsernes Højde tør jeg vel sige, at Lovforslaget har en moderat Karakter. Der er indført en væsentlig højere Beskatning for Luksusvarer, saaledes som jeg nævnte det. Der er for de fleste Varers Vedkommende indført en gennemgaaende Nedsættelse af Tolden, sammenlignet med Toldens Forhold til Værdien før Krigen. Der er overalt taget Hensyn til de Ulemper, som en alt for voldsom og alt for brat Nedgang i Beskyttelsen vilde bringe under de nuværende vanskelige Forhold. Derfor er der ikke sjælden bevaret højere Vægttoldsatser end i og for sig naturligt efter de paagældende Varers Natur for ikke at gøre Overgangen for brat og voldsom for de paagældende. De forhøjede Priser, der endnu bestaar — vi er dog oppe endnu paa omtrent det dobbelte af Prisniveauet før Krigen —, vil ogsaa for Erhvervene lempe Overgangen til en Beskatning, der er ansat noget lavere end Beskatningen procentvis efter den oprindelige Toldlov.

Naar vi nu skal til at drøfte dette Lovforslag og komme ind paa Enkelthederne, vil jeg fraraade, at vi fordyber os i Debatter om Frihandel kontra Beskyttelse. Skatteteoretisering er overhovedet det værste af alt. Enten man siger, at den fuldkomne Frihandel, Afskaffelse af alt, hvad der hedder Told, vil berede Guldalderen, eller man siger, at Guldalderen vil komme, naar man vil overføre al Skat paa Jordan, eller at den vil komme, hvis man indfører en rigtig skrap Beskyttelsestold, tror jeg, at det er lige galt. Det er ikke efter ensidige Teorier, man skal handle her, men efter et praktisk Hensyn til, hvad der passer for det Land, man lever i, og de Tidsforhold, hvorunder man lever. Det er ganske utvivlsomt, at stærkt protektionistiske Toldsatser, noget, man kunde kalde en Højprotektionisme, er uigennemførlig i et Land som Danmark, hvor Landbruget er det ganske overvejende i Landets økonomiske Politik, og hvor Landbruget staar i en Nedgangsperiode, maaske overfor en alvorlig Krise, hvor fremdeles en Række andre Erhverv ligeledes er interesseret i Frihandel eller i Retning af Frihandel og stemte derfor, Fiskeri, Søfart, Handel, ogsaa visse Haandværksfag. Man kan i et Land med en saadan økonomisk Struktur